

paa denne Maade indprente eder den Holdning I bør indtage i alle offentlige Sager. Isærdeleshed formaner jeg alvorligt hin unge, vildledte Søster, som i Aften sagde eder, I skulde forlade Hjemmet, Arnen, Barnet og Vaskeballen og styrtte til Valgurnen for deri at nedlægge eders Stemmeseddel. Naar en saadan Ulykke skulde falde over Huntington, som at Kvinderne paavirkedes dertil, maatte jeg saa være langt borte og uvidende om de forvovne Skabningers frygtelige Skæbne, som tror, at de kunne vælte Samfundets Grundpiller og styrtte Universets Plan! —

(Han bukker, Stor Applaus fra nogle faa Medlemmer. Diakon Olde giver Fru Strøm et hjerteligt Haandtryk og forlader Salen.)

Fru Strøm: Jeg er vis paa, at vi er glade over, at Diakon Olde viser en saadan Interesse for os, om vi end er nødt til at være uenige med ham i mange Ting. Nu haaber jeg, at Hr. Ernst Lassen, som er her tilstede, vil bringe vor Klub en Hilsen.

Lassen: Mine Damer, jeg er glad ved at være her i Aften. Jeg formaar ikke at være saa poetisk, som Diakon Olde, saa det vil jeg slet ikke prøve paa. Om jeg end ikke kan underskrive hans Definition af Kvinden som en botanisk Frembringelse eller som et Stykke Lervare, der let kan brydes, saa stemmer jeg overens med ham i den Tanke, at Kvinden ikke har Behov direkte at virke for offentlige Reformer, men skal fortrøste sig til, at Manden sørger for saadanne. Vi ønsker ikke, at Kvinden skal give sig ind under de offentlige Sagers Tryk. Hun vilde derved tabe sin skønne Afhængighed af Manden. (Margrete applauderer stærkt med en malicieus Latter.)

Margrete: Hør, Hør!!

(Lassen bliver forvirret og stammer, da han fortsætter):

Lassen: Kvinden er — den slyngende Eg — Manden den kraftige Vinranke, — aa — jeg mente omvendt!

(Latter og Bifald.)

Lassen: Alligevel mener jeg ikke, at Kvinderne skal hindres fra paa en beskeden Maade at ansøge Mændene om det, de ønsker. Om Diakon Olde saa rigtigt herpaa, vilde han forstaa, at en Petition fra Kvinder kun er en anden Maade at betegne den indirekte Indflydelse paa, som er hendes største Magt. Og fordi jeg helt igennem tror paa eders store Indflydelse paa Mændene, ønsker jeg, at I hjælper med ved Valgene i næste Uge og faar de bedste Mænd ud som Vælgere. Husk vel paa, at Kvindens milde Stemme lyder højest i Mandens Øre —

Bedstemo'er Klem: naar hun gaar fra Sans og Samling. (Hammeren.)

Lassen: Naar han vakler og ikke véd, hvilken Vej han skal følge. Vær hans gode Engel. Jeg lægger Felttoget i eders hvide Hænder!

(Lang og vedholdende Applaus.)

Lydia Teck: Ærede Formand, tillad mig at sige et Par Ord. Jeg kommer fra en Stat, hvor Kvinder stemmer paa lige Vilkaar med Mænd. Jeg er Vælger!

(Man strækker Hals for at se hende. Nogle staar op og stirrer paa hende. Samtidigt hørlige Bemærkninger):

— Hun gaar jo ikke i Bloomerdragt!

— Hendes Haar er ikke skaaret af!

— Hun ser meget elegant ud!

— Hun er virkelig smuk!

(I en skuffet Tone): Hun ser jo ganske ud som en anden Dame!

— Man kan da ikke sige, hun har noget mandfolkeagtigt ved sig!

Lydia Teck: Jeg ønsker kun at fortælle dem nogle faa Kendsgerninger og derpaa at lade dem selv kommentere dem. Jeg er paa et Besøg her, og me-

dens jeg har lyttet til al denne Tale om indirekte Indflydelse, har det undret mig, om Damerne gør sig det klart, at dette er den længste og besværligste Maade at faa Tingene paa. Hvorfor tog det Kvinderne i Massachusetts 50 Aar for at faa den Lov sat igennem, at Mødrene i denne Stat skulde have samme Ejendomsret over deres Børn som Fædrene? Hvorfor tog det 50 Aars ihærdige Agitation at faa en anden Lov sat ind i samme Stats Statuter, som delte Arven lige mellem Mand og Kvinde? Og hvordan kan det være, at i Staten Colorado, hvor Kvinder har faaet lige Stemmeret med Mænd, gik begge disse Love igennem uden nogensomhelst Tøven eller Vanskelighed? Hvorfor er der en Lov for Børns Arbejde i Colorado og ingen i Georgia, skønt Kvinderne i Sydstaterne har ansøgt og ansøgt og forbundet sig i Tusindvis for at faa en saadan sat igennem? Tænk paa dette, mine Damer, og naar I forstaa dette, vil I ogsaa forstaa, hvorfor eders Ansøgninger saa ofte følges af Skuffelser!

Bedstemo'er Klem (klapper ivrigt): Hør, Hør!

Fru Rasmussen: Fru Præsident! Siden denne Dames Tale ikke stod paa Dagsordenen og dog holdtes, vover ogsaa jeg at bede om Tilladelse til at ytre nogle Ord. Jeg er en rejsende Foredragsholder og har i Sinde at holde en Række Foredrag i denne By om »Kvinden«. Jeg vil her udførligt omtale de fire Emner, som har mest Interesse for Gennemsnits-Kvinden nemlig: »Klædedragt«. — »Sygdom«. — »Tjenestefolk« og »Børn«. Disse Foredrag er ypperligt illustrerede. Til Foredraget om Dragterne hører et ideelt Skuespil, i hvilket al Tale og Spil er udeladt, men hvori Skuespillerinden hvert tredje Minut viser sig i et nyt Kostume. I Foredraget om »Sygdom« ser vi en Dame, der for vore Øjne faar et hysterisk Anfald. I Foredraget om Tjenestefolk har vi skiftende Lysbilleder, der viser fire Dusin Maader at slaa Tallerkener itu paa, seksten Maader at snakke godt for Kokkepigen paa og tredive Maader at sige Stuepigen op paa. Mit Foredrag om Børn levendegøres ved, at en virkelig lille Baby optræder, som skriger i syv forskellige Toner, for at illustrere, hvorledes Kolik virker i Barnealderen. Intet saa enestaaende og realistisk som disse Foredrag er nogensinde forhen fremstillet i de Forenede Stater. Jeg giver ogsaa en Serie Foredrag om »Det ødelagte Hjem«, der viser Virkningen af at give Kvinden Stemmeret. Det, der har gjort mest Lykke af dem, hedder: »Naar Manden bander og Barnet skriger«, et andet hedder: »Kvindens Plads er i Hjemmet«. Da jeg har rejst to Hundrede Mil for at holde disse Taler, haaber jeg paa Deres Støtte og Interesse. Billetterne er til en Krone Stykket. De berettiger hver Dame til en Souvenir — en lille Tot af den første Haarlok, der er bleven trukket ud af en republikansk Ægtefælles Hoved af hans demokratiske Hustru i Wyoming — dér, hvor Kvinderne har Stemmeret.

(Bedstemo'er Klem er midt i et voldsomt Latteranfald og maa gentagende Gange dunkes i Ryggen for ikke at kveles.)

Margrete: Ærede Formand, jeg stiller det Forslag, at dette Selskab anmoder Hr. Ernst Lassen, den velkendte Advokat for »Indirekte Indflydelse«, om at overbringe vor Petition til Byraadet ved dets næste Møde. (Stærkt Bifald.)

(Lassen staar op for at gøre Indvendinger. Forslaget vedtages imidlertid enstemmigt. Lise kommer ind bærende Petitionen, en stor Papirsrulle, omvunden med lyserøde Silkebaand.)

Lassen: Mine Damer, dette er altfor stor en Ære. Jeg protesterer —

(Alle rejser sig og omringer ham, samt vil nøde ham til at tage Petitionen.)

Margrete: I Fremskridtsklubbens Navn over-

rækker jeg Dem denne Petition. Vær vor Ridder af denne Ansøgning. Skrid frem i Fægtningen og kæmp for Deres Fødebys skønne Kvinder!

(Margrete overrækker Ernst Lassen Petitionen med udsøgt Ceremoniel. Lassen tager den og skrider frem mod Forgrunden af Scenen. Alle styrter hen til ham. Lassen svinger Petitionen over sit Hoved.)

Lassen: God Lykke for Petitionen! God Lykke for Ridderen! Hurra for Huntingtons Kvinder, gid Sejr maa følge dem!

Tableau. Tæppet falder.

(Fortsættes.)

Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund afholdt sit første Møde i Terminen 1907—1908 den 3. September 1907 i Rosen-gaarden 14.

Der var mødt Repræsentanter fra de fleste Foreninger, som ogsaa de fleste Repræsentanter fra Dsk. Kv. Sf. var tilstede. Formanden, Fru Salicath, bød dem alle velkommen. Da den internationale Præsident havde forespurgt Landene, om de havde Forslag at indgive ved den internationale Kongress i Amsterdam fra 15—20 Juni 1908, og Repræsentanterne derom iforvejen var underrettede, havde Flere indgivet Forslag, hvilket alt bliver videre diskuteret ved Generalforsamlingen i København 10. October.

Desuden diskuteredes Fru Nørlands Forslag om en Agitation gennem »Fyndord paa Jernbanestationer«.

Mødet endte med, at de fleste af Bestyrelsesmedlemmerne og Repræsentanterne samledes ved en Kop The.

„Jus Suffragii“

indgaar til September i sin anden Aargang. Udgiveren ønsker at Subskribenterne indbetaler hver 3 Kroner til Fru Münster, Bredgade 34, for det kommende Aar (mod Postkvittering), saa vil Pengene blive sendte under Eet til Frøken Kramers.

Hvis der ikke endnu er betalt for Aargangen 1906—07, beder Fru Münster hver især om at sende Pengene gennem Postkontoret til Frøken Martina Kramers. 92 Kruiskade. Rotterdam. Bladet kommer midt i Maanedens og skal hurtigt sendes til hver især af Subskribenterne.

J. M.

Beretningen om Kongressen.

Fru Statsminister Qvams højst interessante Beretning om Kvindernes Stemmerets Kongress i København fra 6—11 August 1906 samt medfølgende Oplysning om Arbejdet for Kvinders Stemmeret i Norge, kan erholdes tilsendt, naar man skriver til Fru Münster, Bredgade 34.

Redigeret af Fru **Johanne Münster**, Bredgade 34, Kbhvn.